Temps durant l'any - Setzè diumenge

Per pregaria.cat el dl., 16/07/2018 - 08:00

Jer 23,1-6
Ef 2,13-18
Mc 6,30-34

Homilia per al diumenge 22 de juliol de 2018

1- Jesús, ho acabem d'escoltar a l'evangeli, diu als seus deixebles: "Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica". Jesús és molt humà i es preocupa pel descans dels deixebles, perquè sap que necessiten recuperar forces.

Ell els havia enviat de dos en dos a escampar la Bona Nova per aquells poblets. És el que recordàvem diumenge passat. Ara, un cop acabada la feina, es tornen a retrobar amb Jesús i cadascú explica el que ha fet. Fan, diríem en llenguatge actual, una "revisió de vida" amb Jesús.
És un bon exemple per a nosaltres. Cal saber revisar la nostra vida; altrament, no millorarem, no progressarem. Potser ens lamentarem, però tornarem a caure inevitablement en els mateixos errors. Qui no es revisa, torna a ensopegar de nou en les mateixes pedres.
I seria llàstima, perquè la vida només es viu una vegada i nosaltres necessitem créixer i progressar, i no pas quedar-nos estancats.

2- Per tant, hem de saber revisar la nostra vida. Però no amb la nostra llum humana- que sovint porta tristesa i desànim- sinó amb la llum de Jesús, que sempre porta esperança. No oblidem, però, que aquesta revisió demana tenir l'esperit asserenat.

No és bo fer com algunes persones que passen de l'activitat frenètica de la feina, a un no menys frenètic ritme de vacances. Realment és positiu això? Els ajuda, de veritat, a "carregar piles"?
No vull pas dir que sigui negatiu viatjar i conèixer ambients nous. Al contrari, és molt enriquidor. Però cal saber dosificar les forces i el temps de tal manera que ens permeti acabar l'estiu amb el cor asserenat i amb l'esperit enriquit. És a dir, havent superat el desgast que hem anat acumulant al llarg de l'any.
Pot ser bo, asseguts en un lloc tranquil tot contemplant el paisatge o ajudant-nos d'algun comentari evangèlic en una ermita o allà on sigui, pot ser bo anar repassant la nostra vida al costat del Jesús.
Per donar gràcies pels dons rebuts. Per parlar de tot allò que fem, d'allò que ens preocupa i de les esperances que portem al cor. Per demanar perdó quan les coses no han anat bé del tot. O per demanar llum i coratge quan estem a les fosques o sentim la nostra debilitat.
El contacte amb Jesús sempre és vitalitzant. A prop seu, aprenem a estimar la vida com un regal gratuït i meravellós. I quan ens sentim plens, millora també la nostra relació amb els altres.
No desaprofitem les ocasions que ens ofereix l'estiu per a relacionar-nos amb el Senyor! Llavors experimentarem la veritat d'aquelles paraules que ens ha dit Sant Pau a la segona lectura: que Jesús "és la nostra pau". Ho és de veritat?

3- Però l'estiu és també un bon moment fer fomentar les amistats humanes, perquè l'amistat sempre enriqueix i apropa les persones.

Hi ha una dita popular que fa "Val més tenir amics, que tenir diners". És ben cert. En un món tan insolidari com el nostre, és un autèntic regal de Déu,tenir amics vertaders de qui et pots fiar, que saps que no et fallaran mai.
No solament perquè m'ajudaran si em trobo en alguna dificultat, sinó també perquè un amic és una persona amb qui m'hi puc comunicar amb confiança i davant e qui em puc presentar tal com sóc perquè sé que no em rebutjarà.
Tots tenim necessitat de compartir amb algú les nostres angoixes i les nostres alegries. Perquè així, per llei psicològica, les angoixes es fan més suportables i les alegries tenen un ressò més profund. No és el mateix guardar-m'ho tot per a mi sol, que poder compartir-ho amb un altre.
No oblidem que la inseguretat que pateixen algunes persones prové del fet de no tenir ningú amb qui obrir-se i confiar-se. És una situació molt trista i dura.
Val la pena que, en la mesura que depengui de nosaltres, potenciem les relacions d'amistat sinceres. D'una manera especial entre marit i muller i entre pares i fills. Aquestes persones han de ser els meus millors amics, els meus millors confidents.
N'hi ha que cometen un error greu: es maten treballant per guanyar diners i aconseguir així, creuen ells, tot el que necessita la família per ser feliç.
Però s'obliden d'aportar a casa allò que és fonamental per aconseguir-ho: ells mateixos, la seva presència, la seva companyia.
Ignorem que moltes vegades, paradoxalment, la millor manera d'aprofitar el temps, és "perdre'l", per estar junts amb les persones que estimem.
L'estiu és un bon moment per "recuperar" el temps perdut. Nosaltres, els creients, hem de ser sempre homes i dones portadors d'amistat. Com Jesús, que apropava i agermanava les persones que tractava.
I precisament perquè Jesús és el nostre model i la font de l'autentica amistat, hem de saber tenir, sobretot amb Ell, una comunicació íntima i profunda.

Nota: Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 4. Diumenges i festius. Cicle B."*** *Editorial Claret, 2005*

ETIQUETES
ENVIATS REVISIÓ DE VIDA AMISTAT FAMÍLIA